2-24082298-12-2-25072024-1
Dosarul nr. 2-9890/24

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

10 aprilie 2025 **mun. Chişinău**

Judecătoria Chișinău, sediul Centru
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător – Olga Boțan
grefier – Cristina Delinschi

*cu participarea reclamantului, a reprezentantului reclamantului, a reprezentanților pârâților, în lipsa copârâtului ***** care a fost legal citat,*

a examinat în şedinţa de judecată publică pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de avocatul ***** în interesele lui ***** împotriva *****, *****cu privire la anularea deciziilor de refuz pentru achitarea despăgubirilor, încasarea despăgubirii de asigurare și a cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t:

Argumentele participanților la proces:

La 25 iulie 2024 a fost înregistrată cererea de chemare în judecată depusă de avocatul ***** în interesele lui ***** împotriva *****, *****cu privire la anularea deciziilor de refuz pentru achitarea despăgubirilor, încasarea despăgubirii de asigurare și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii a invocat că, la data de 13 decembrie 2021 în or. Soroca, a avut loc un accident rutier cu implicarea automobilelor ***** (proprietate a reclamantului) și ***** condus de copârâtul *****

Reclamantul indică că, vinovat în producerea accidentului rutier a fost considerat pârâtul *****, fapt confirmat prin procesul - verbal cu privire la contravenție nr. MAI05363413 din 16 decembrie 2021 potrivit căruia copârâtul ***** a fost sancționat conform art. 242 alin. 2 Cod Contravențional.

Indică reclamantul că, conform poliței de asigurare RCAI-007333315 din 13.12.2021 eliberate de *****, compania a asigurat răspunderea civilă a utilizatorilor vehiculului *****.

Notează reclamantul despre depunerea cererii către ***** privind achitarea despăgubirii de asigurare, în condițiile Legii nr. 414/2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule.

Relatează că, la 05 ianuarie 2022 ***** a întocmit procesul verbal de constatare a daunelor cu privire la automobilul *****.

Prin raportul nr.220037 din 10.01.2022 de evaluare a costului de reparație a autovehiculului avariat, întocmit la solicitarea *****, s-a apreciat că valoarea reparației constituie 230968 lei. Conform aceluiași raport, valoarea de piață a automobilului la data producerii accidentului a fost de 306731 lei, valoarea rămasă - 93528,47 lei, iar paguba cauzată - 213202,72 lei.

Indică reclamantul că, prin raportul de evaluare întocmit de SRL „Expertauto Plus” nr. 44/0IA din 05.01.2022, efectuat la solicitarea reclamantului, la fel, s-a constatat că este caz de daună totală constatând că valoarea de reparații este de 250863,01 lei, valoarea automobilului la data producerii accidentului a fost de 329067,75 lei, valoarea rămasă 188453,42 lei, iar paguba cauzată - 240614,331ei.

Reclamantul explică că, ambele evaluări au stabilit că este un caz de daună totală existând o diferență de apreciere de aproximativ 10%, pe care reclamantul era dispus să o accepte la acea etapă.

Ulterior, ***** a refuzat în achitarea despăgubirii de asigurare motivând că polița de asigurare RCAI-007333315 din 13 decembrie 2021 a fost eliberată după ora producerii accidentului rutier.

Astfel, prin scrisoarea nr. 1841 din 12.05.2022 ***** a refuzat în achitarea despăgubirii de asigurare, fiind invocat că șoferul vinovat nu ar fi deținut o poliță de asigurare RCA valabilă la momentul producerii accidentului rutier, concomitent fiind comunicat că repararea prejudiciului în această situație este pusă în sarcina BNAA.

Indică reclamantul despre faptul adresării la ***** pentru a fi despăgubit din Fondul de Protecție a Victimelor Străzii în condițiile Legii nr. 414/2006.

Prin răspunsul din 20.04.2022 BNAA a refuzat în achitarea despăgubirii de asigurare considerând că șoferul ***** deținea o poliță de asigurare valabilă.

Conform art.1998 Cod Civil, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune. Prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăție se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege. O altă persoană decît autorul prejudiciului este obligată să repare prejudiciul numai în cazurile expres prevăzute de lege.

În conformitate cu prevederile Legii nr. 414/2006, art.7 (1) în cadrul asigurării obligatorii de răspundere civilă auto, cazul asigurat este accidentul produs de un autovehicul, al cărui proprietar sau Utilizator a îndeplinit obligația de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto, cu cauzarea de prejudicii: a) atît în timpul deplasării, cit și în timpul staționării autovehiculului.

Face trimitere reclamantul și la art. 20 alin. (1) al Legii nr. 414/2006, conform căruia, drepturile persoanei păgubite prin accident produs pe teritoriul Republicii Moldova de autovehicul aflat în proprietatea sau utilizarea asiguratului se exercită față de asigurătorul de răspundere civilă auto direct, la sediul acestuia, sau prin reprezentantul de despăgubiri, în limitele răspunderii asigurătorului prevăzute în prezenta lege.

Conform art.23 alin. (1) al Legii nr. 414/2006, despăgubirea pentru avarierea sau distrugerea autovehiculului nu poate depăși nici una din următoarele valori: a) valoarea pagubei real suportate; b) diferența dintre valoarea autovehiculului la data producerii accidentului și valoarea rămasă; (9) în procesul evaluării pagubei, atunci cînd este necesară înlocuirea părților componente și a pieselor, în cazul achitării despăgubirii prin virament în contul bancar al unității de specialitate, cuantumul despăgubirii de asigurare urmează a fi stabilit de asigurător ținînd cont de următoarele: a) pentru autovehicule cu o vechime de exploatare de pînă la 3 ani și un parcurs de pînă la 100 000 km, costul reparației autovehiculului se stabilește pe baza documentelor emise de către unitatea de specialitate acceptată de părți. În acest caz, la reparația autovehiculului se vor utiliza părți componente și piese originale noi.

Mai face trimitere reclamantul la art.33 alin. (1) al Legii nr. 414/2006, conform căruia, fondul de protecție a victimelor străzii se instituie în vederea protejării persoanelor păgubite prin accidente produse de autovehicule ai căror proprietari sau utilizatori nu au respectat obligația de

asigurare obligatorie de răspundere civilă auto, de autovehicule neidentificate și/sau obținute pe cale ilicită.

Invocă reclamantul că are dreptul de a pretinde repararea prejudiciului de la toți cei trei copârâți.

În legătură cu depunerea cererii de chemare în judecată reclamantul a suportat cheltuieli în mărime de 12769 lei, dintre care: taxă de stat - 7769 lei, onorariul avocatului - 5000 lei.

Reclamantul solicită :

1. A anula decizia ***** de refuz în achitarea despăgubirii de asigurare în dosarul de daună D/RC A/22-42/BL.

2. A anula decizia ***** de refuz în achitarea despăgubirii de asigurare în dosarul de daună FVS/22/026.

3. A încasa în folosul lui *****, în mod solidar de la *****, *****suma de 253383,33 lei dintre care suma de 240614,33 lei cu titlu de prejudiciu material și 12769 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

În şedinţa de judecată reclamantul *****, s-a prezentat, a susținut acțiunea depusă și a solicitat admiterea integrală a acesteia.

În şedinţa de judecată reprezentantul reclamantului, avocatul *****, s-a prezentat, a susținut acțiunea depusă și a solicitat admiterea integrală a acesteia.

În şedinţa de judecată reprezentantul pârâtului *****, avocatul Muntean Igor, s-a prezentat, nu a recunoscut acțiunea depusă și a solicitat respingerea integrală a acesteia.

În şedinţa de judecată reprezentantul pârâtului *****, avocatul Popil Angela, s-a prezentat, nu a recunoscut acțiunea depusă și a solicitat respingerea acesteia ca nefondată.

Copârâtul *****, fiind înştiinţat legal despre locul, data şi ora şedinţei de judecată, nu s-a prezentat şi nici nu a comunicat instanţei motivul neprezentării, nu a solicitat examinarea pricinii în lipsa sa, din care considerente, instanţa a apreciat ca fiind posibilă examinarea pricinii în lipsa acestuia.

Aprecierea instanței:

Audiind părțile, studiind cererea de chemare în judecată, examinând probele administrate pentru dovedirea celor invocate şi raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speţa, instanţa de judecată consideră necesar de a admite parţial acțiunea depusă de avocatul ** în interesele lui ***** împotriva *****, *****cu privire la anularea deciziilor de refuz pentru achitarea despăgubirilor, încasarea despăgubirii de asigurare și a cheltuielilor de judecată, reieşind din următoarele considerente.***

Articolul 5 alin. (1) Cod de procedură civilă declară, că orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime.

Conform art. 10 alin. (1) Cod civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă până la proba contrară.

În temeiul prevederilor art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale, dacă legea nu dispune altfel.

Totodată, prevederile art. 122 alin. (1) din Codul de procedură civilă stabilesc că, circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace probante nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace.

În conformitate cu art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) şi (3) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea.

Analizând circumstanțele faptice ale cauzei și actele anexate la materialele dosarului, instanța de judecată reține următoarele.

La data de la data de 13 decembrie 2021 în or. Soroca a avut loc un accident rutier cu implicarea autovehiculelor de marca ***** cu număr de înmatriculare ***** aparținând reclamantului - ***** și automobilul ***** cu număr de înmatriculare***** condus de către pârâtul *****

Potrivit art. 2 din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 414 din 22.12.2006 (în vigoare la data petrecerii accidentului rutier), în sensul prezentei legi, accident de autovehicul reprezintă un eveniment neprevăzut, întîmplător provocat de unul sau mai multe autovehicule, care cauzează prejudicii unor persoane şi care poate da naştere unor pretenţii de despăgubire.

În rezultatul accidentului rutier din 13 decembrie 2021, de către agentul constatator a fost întocmit procesul - verbal cu privire la contravenție nr. MAI 05363413 din 16 decembrie 2021, potrivit căruia, pârâtul ***** a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzută la art. 242 alin. (2) și art. 229 alin. (2) Cod contravențional, fiindu-i aplicată amendă și 9 (nouă) puncte de penalizare (f.d.10).

Reclamantul a explicat instanței că, la data accidentului rutier din 13 decembrie 2021, pârâtul ***** a comunicat despre faptul că deține polița de asigurare nr. RCAI - 007333315 din 13 decembrie 2021 emisă de ***** cu perioadă de asigurare 13 decembrie 2021 - 12 decembrie 2022, pentru autovehiculul de marca ***** cu număr de înmatriculare*****, în calitate de asigurat fiind indicat*****, pentru un număr nelimitat de utilizatori (f.d.12).

Potrivit art. 7 alin. (1) din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 414 din 22.12.2006 (în vigoare la data petrecerii accidentului rutier), în cadrul asigurării obligatorii de răspundere civilă auto, cazul asigurat este accidentul produs de un autovehicul, al cărui proprietar sau utilizator a îndeplinit obligaţia de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto, cu cauzarea de prejudicii: a) atît în timpul deplasării, cît şi în timpul staţionării autovehiculului; b) în urma desprinderii accidentale, în timpul deplasării autovehiculului, a remorcilor, semiremorcilor sau ataşelor; c) produse de dispozitivele sau instalaţiile cu care a fost echipat autovehiculul; d) ca urmare a scurgerii, risipirii sau căderii accidentale a substanţelor, materialelor sau obiectelor transportate; e) la urcarea în autovehicul şi la coborîrea din el.

În corespundere cu art. 20 alin. (1) și (3) din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 414 din 22.12.2006 (în vigoare la data petrecerii accidentului rutier), drepturile persoanei păgubite prin accident produs pe teritoriul Republicii Moldova de autovehicul aflat în proprietatea sau utilizarea asiguratului se

exercită faţă de asigurătorul de răspundere civilă auto direct, la sediul acestuia, sau prin reprezentantul de despăgubiri, în limitele răspunderii asigurătorului prevăzute în prezenta lege. Persoana păgubită poate să adreseze cerere de despăgubire direct asigurătorului de răspundere civilă auto sau reprezentantului de despăgubiri desemnat de acesta, indiferent de faptul că asiguratul a executat sau nu obligaţia de înştiinţare prevăzută la art. 18 alin. (1) lit. c).

Conform art. 21 alin. (1) din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 414 din 22.12.2006 (în vigoare la data petrecerii accidentului rutier), la depunerea de către persoana păgubită sau de către reprezentantul acesteia a cererii de despăgubire, asigurătorul sau, după caz, ***** deschide dosar de daune şi constată pagubele în conformitate cu art. 19 alin. (1) lit. c).

Astfel, având în vedere existența poliție de asigurare RCA nr. RCAI - 007333315 din 13 decembrie 2021 emisă de *****, reclamantul ***** a solicitat pârâtului *****, întocmirea dosarului de daune cu determinarea întinderii prejudiciului și stabilirea cuantumului despăgubirii de asigurare (f.d.13-14).

Potrivit art. 21 alin. (4) din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 414 din 22.12.2006 (în vigoare la data petrecerii accidentului rutier), procesul-verbal de constatare a pagubelor se încheie de asigurător, cu participarea asiguratului şi/sau a utilizatorului de autovehicul şi a persoanei păgubite sau a reprezentantului acesteia, în bază de procură, şi se semnează de toţi participanţii la întocmirea lui.

După cum s-a constatat, urmare a cererii reclamantului, pârâtul ***** a întocmit dosar de daună și a determinat cuantumul despăgubirii de asigurare spre plată, în mărime de 213 202, 72 lei, în baza procesului-verbal de constatare a pagubelor (f.d.23-25).

Din actele speței și explicațiile părților rezultă că, reclamantul a solicitat SRL „Expert Auto Plus” efectuarea unei evaluări alternative a prejudiciului.

Astfel, prin raportul de evaluare nr. 44/01A din 5 ianuarie 2022, s-a constatat că prejudiciul suportat de către reclamant, ca urmare a distrugerii totale a autovehiculului de marca ***** cu număr de înmatriculare *****, constituie suma în mărime de 240 614,33 lei, sumă pe care, reclamantul o solicitată spre încasare, prin prezenta acțiune (f.d.32-37).

Ulterior, pârâtul *****, prin scrisoarea nr. 255 din 21 ianuarie 2022, a comunicat reclamantului despre refuzul în plata despăgubirii de asigurare, indicând că, polița de asigurare nr. RCAI - 007333315 din 13 decembrie 2021 a fost emisă la ora 15-06, pe când accidentul rutier a avut loc la 13 decembrie 2021 ora 15-00.

Potrivit art. 16 alin. (1) lit. i) din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 414 din 22.12.2006 (în vigoare la data petrecerii accidentului rutier), asigurătorul nu acordă despăgubiri pentru pagubele produse în situaţiile în care răspunderea asigurătorului nu începuse ori încetase.

Astfel, pârâtul *****, a considerat că, polița de asigurare a fost emisă după petrecerea accidentului rutier, adică în afara perioadei de asigurare, respectiv nu are temei juridic pentru a achita despăgubirea de asigurare, explicând reclamantului dreptul de a se adresa cu cerința privind plata despăgubirii către ***** (f.d.26).

Urmare a refuzului primit din partea *****, reclamantul *****, s-a adresat la data de 28 ianuarie 2021 către *****, cu cerere, solicitând instrumentarea dosarului de daună, determinarea întinderii prejudiciului și calcularea cuantumului despăgubirii de asigurare (f.d.27-28).

Prin răspunsul nr. 02-1043/22 din 20 aprilie 2022, pârâtul ***** a refuzat în plata despăgubirii de asigurare, drept temei servind existența poliției de asigurare nr. RCAI -

007333315 din 13 decembrie 2021 emisă de *****, cu perioadă de asigurare 13 decembrie 2021 - 12 decembrie 2022, pentru autovehiculul de marca ***** cu matricola*****.

Având în vedere refuzul în plata despăgubirii de asigurare exprimat de ***** prin scrisoarea nr. 255 din 21 ianuarie 2022, precum și refuzul B***** exprimat prin scrisoarea nr. 02-1043/22 din 20 aprilie 2022, reclamantul s-a adresat cu prezenta acțiune, solicitând anularea răspunsurilor de refuz, cu încasarea, în mod solidar, din contul pârâților a prejudiciului material în cuantum de 240 614,33 lei și sumei în mărime de 12 769 lei cu titlu de cheltuieli de judecare a cauzei.

Instanța reține faptul că, în conformitate cu prevederile art. 1822 alin. (1) din Codul civil, prin contract de asigurare, o parte (contractantul asigurării) se obligă să plătească celeilalte părți (asigurător) prima de asigurare, iar asigurătorul se obligă să plătească asiguratului, beneficiarului asigurării sau, după caz, terțului păgubit o prestație bănească (indemnizație ori despăgubire de asigurare) la producerea cazului asigurat în interiorul perioadei de asigurare.

Potrivit art. 1835 alin. (1) din Codul civil, asigurarea începe cu prima oră a primei zile și încetează la ora 24 a ultimei zile din perioada de asigurare convenită, dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

În același timp, conform prevederilor art. 9 alin. (5) din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 414 din 22.12.2006, răspunderea asigurătorului începe din momentul indicat în poliţa de asigurare RCA şi/sau în certificatul de asigurare „Carte Verde” şi încetează la ora 24.00 a ultimei zile de valabilitate înscrise în poliţa de asigurare RCA şi/sau în certificatul de asigurare „Carte Verde” sau anterior acelei date, în momentul radierii din circulaţie a autovehiculului.

După cum cu certitudine s-a constatat, drept temei al refuzului ***** în plata despăgubirii de asigurare, a servit faptul că polița de asigurare nr. RCAI - 007333315 din 13 decembrie 2021 nu produce efecte, deoarece ar fi fost emisă la ora 15:06, invocându-se că, accidentul de circulație s-ar fi produs la ora 15:00.

Instanța de judecată reține în acest sens faptul că, potrivit procesului - verbal cu privire la contravenție MAI 05363413 din 16 decembrie 2021 este indicat expres faptul că, accidentul rutier s-a produs la data de 13 decembrie 2021 ora 15:10 (f.d. 10, 105).

În același timp, conform comunicării telefonice forma R-2 nr. 8579 din 13 decembrie 2021, emisă de Inspectoratul de Poliție Soroca, s-a notat că, la ora 15-10, a parvenit informația despre producerea accidentului rutier între două automobile (f.d. 87, 106).

Având în vedere actele prezentat, instanța de judecată conchide că, accidentul rutier din 13 decembrie 2021, care a adus prejudicii reclamantului, a avut loc la ora 15-10, dar nu ora 15-00 după cum invocă pârâtul *****.

Argumentul invocat de pârâtul ***** precum că accidentul rutier s-ar fi produs la ora 15-00, nu poate fi reținut de instanța de judecată, or, se combate prin materialele cauzei și anume procesul - verbal cu privire la contravenție MAI 05363413 din 16 decembrie 2021, precum și comunicarea telefonică forma R-2 nr. 8579 din 13 decembrie 2021, emisă de Inspectoratul de Poliție Soroca.

Mai mult, instanța reține că, potrivit sensului art. 1835 alin. (1) Cod civil, asigurarea începe cu prima oră a primei zile din perioada de asigurare convenită, adică din prima oră a zilei de 13 decembrie 2021, ceea ce include și perioada când a avut loc accidentul rutier.

Urmare a celor expuse supra, instanța ajunge la concluzia că, la data și ora petrecerii accidentului rutier din 13 decembrie 2021, polița de asigurare RCAI - 007333315 din 13

decembrie 2021 emisă de pârâtul ***** era valabilă și producea efecte juridice în raport cu asiguratul *****, cât și reclamantul *****.

Astfel, subiectul ținut la plata despăgubirii de asigurare este anume pârâtul *****, or, pârâtul *****, avea încheiată polița de asigurare cu compania menționată la data și ora petrecerii accidentului rutier din 13 decembrie 2021.

Având în vedere cele menționate, instanța va admite cerința reclamantului ***** și v-a dispune anularea deciziei ***** nr. 255 din 21.01.2022 privind refuzul achitării despăgubirii de asigurare, or, în sensul prevederilor art. 1835 alin. (1) din Codul civil, cât și art. 9 alin. (5) din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 414 din 22.12.2006, anume pârâtul ***** este ținut la plata despăgubirii de asigurare.

În parte ce ține de cuantumul despăgubirii de asigurare, instanța reține următoarele.

Potrivit art. 1872 alin. (1) Cod civil, în cazul asigurării de răspundere civilă, asigurătorul se obligă să plătească o despăgubire pentru prejudiciul de care asiguratul răspunde în temeiul legii față de terțe persoane păgubite și pentru costurile de apărare suportate conform art. 1863.

În corespundere cu art. 15 alin. (1) din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 414 din 22.12.2006, asigurătorul acordă despăgubiri dacă prejudiciile s-au produs din culpa asiguratului sau a utilizatorului de autovehicul, precum şi în cazul în care, la data accidentului: a) utilizatorul nu este inclus în contractul de asigurare încheiat între proprietar sau utilizator şi asigurător; b) utilizatorul sau asiguratul nu posedă permis de conducere de categoria respectivă; c) utilizatorul sau asiguratul nu a respectat obligaţiile tehnice legale cu privire la starea şi siguranţa autovehiculului.

Conform art. 19 alin. (1) din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 414 din 22.12.2006, după ce a luat cunoştinţă de producerea accidentului, asigurătorul este obligat: a) să deschidă dosar de daune; a[1]) să examineze formularul „Constatare amiabilă de accident”, completat în modul prevăzut la art. 181 și depus de persoana păgubită, anexat la cererea de despăgubire, precum și să elibereze neîntîrziat dovada cu privire la recepționarea și înregistrarea cererii de despăgubire; b) să solicite organelor şi instituţiilor competente (poliţia, unităţile de pompieri, procuratura sau instituţiile medicale) informaţii despre accident şi consecinţele lui, stipulate la art.21 alin.(3) lit.a) dacă asiguratul sau persoana păgubită nu a prezentat asigurătorului astfel de informaţii certificate în modul corespunzător (cu excepția accidentelor documentate cu respectarea procedurii de constatare amiabilă); c) să examineze bunurile avariate şi să încheie, în termen de 5 zile lucrătoare din data primirii cererii persoanei păgubite privind despăgubirea de asigurare, un proces-verbal de constatare a pagubelor; d) să închidă dosarul de daune privind pagubele materiale în cel mult 15 zile calendaristice din data depunerii de către păgubit a ultimului document necesar finalizării dosarului; e) să închidă dosarul de daune privind vătămările corporale sau decesul în cel mult 10 zile calendaristice din data depunerii de către păgubit a ultimului document de confirmare a pagubelor; f) să achite despăgubirea de asigurare în termenele stabilite prin prezenta lege.

Art. 22 alin. (1) din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 414 din 22.12.2006, statuează că, despăgubirile se stabilesc în baza unui acord scris între persoana păgubită sau reprezentantul ei legal şi asigurător ori, în cazul în care nu s-a ajuns la nici o înţelegere, prin hotărîre judecătorească definitivă şi irevocabilă.

Conform art. 22 alin. (7) din Legea menționată supra, în cazul avarierii sau distrugerii de bunuri, despăgubirea se stabileşte în conformitate cu legislaţia în vigoare privind acoperirea cuantumului pagubelor aduse bunurilor, ţinîndu-se cont de pretenţiile formulate de persoana păgubită, fără a se depăşi diferenţa dintre valoarea acestor bunuri din momentul producerii accidentului şi valoarea rămasă şi limita maximă a despăgubirilor de asigurare prevăzută de prezenta lege.

În corespundere cu art. 23 alin. (11) din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 414 din 22.12.2006, indiferent de vechimea de exploatare a autovehiculului și parcursul acestuia, în cazul în care despăgubirea de asigurare se solicită în numerar sau prin virament în contul bancar al persoanei păgubite, cuantumul despăgubirii de asigurare se stabilește luînd în calcul prețurile medii practicate de minimum trei unități de specialitate acceptate de părți pentru manopera și pentru materialele aferente reparației sau înlocuirii părților componente și pieselor avariate, precum și pentru părți componente și piese noi fabricate în bază de licență sau originale foste în folosință care corespund cerinţelor tehnice şi de securitate rutieră. În cazul cînd părțile componente și piesele noi fabricate în bază de licență sau cele originale foste în folosință nu sînt disponibile pe piața autohtonă, paguba real suportată pentru autovehicule se va determina ținînd cont de prevederile alin. (8).

Conform raportului întocmit de SRL „Serversor Auto” nr.220037 din 10 ianuarie 2022 de evaluare a costului de reparație a autovehiculului avariat, întocmit la solicitarea *****, s-a apreciat că valoarea reparației constituie 230968 lei. Conform aceluiași raport, valoarea de piață a automobilului la data producerii accidentului a fost de 306731 lei, valoarea rămasă - 93528,47 lei, iar paguba cauzată - 213202,72 lei (f.d. 19-25).

Reclamantul prin acțiunea înaintată a solicitat încasarea despăgubirii de asigurare în cuantumul stabilit de SRL „Expertauto Plus” în raportul nr. 44/0IA din 05.01.2022, efectuat la solicitarea reclamantului, prin care, s-a constatat că este caz de daună totală, valoarea de reparații fiind de 250863,01 lei, valoarea automobilului la data producerii accidentului a fost de 329067,75 lei, valoarea rămasă 188453,42 lei, iar paguba cauzată - 240614,33 lei.

În acord cu art. 21 alin. (4) – (8) din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 414 din 22.12.2006, procesul-verbal de constatare a pagubelor se încheie de asigurător, cu participarea asiguratului şi/sau a utilizatorului de autovehicul şi a persoanei păgubite sau a reprezentantului acesteia, în bază de procură, şi se semnează de toţi participanţii la întocmirea lui. Eventualele obiecţii ale părţilor cu privire la pagubele constatate se menţionează în procesul-verbal sau într-o anexă la acesta. După constatarea pagubelor, asigurătorul este obligat să elibereze la solicitarea persoanei păgubite, în termen de 5 zile, un extras din dosarul de daune în care să indice numărul dosarului deschis, piesele constatate ca avariate în accident, soluţiile tehnice adoptate (înlocuire sau reparaţie). Persoana păgubită este în drept să ia cunoștință de toate documentele din dosarul de daune, exprimîndu-și acordul sau dezacordul asupra soluțiilor propuse de asigurător. Dacă în timpul demontării sau reparaţiei bunului avariat se descoperă şi alte pagube produse de accident, care nu au putut fi constatate iniţial, se încheie un proces-verbal suplimentar de constatare a pagubelor, cu participarea persoanelor antrenate la constatarea iniţială.

Potrivit art. 23 alin. (12) și (13) din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 414 din 22.12.2006, actele de evaluare a despăgubirii de asigurare întocmite fără respectarea prevederilor prezentului articol nu pot servi drept temei pentru achitarea despăgubirii de asigurare. În cazul unui dezacord între părţi

în privinţa alegerii expertului independent sau a unităţii de specialitate ce trebuie să stabilească costul reparaţiei părţilor componente sau a pieselor avariate, costul lucrărilor de reparaţie, valoarea autovehiculului la momentul accidentului sau valoarea rămasă, părţile urmează să menţioneze acest fapt în dosarul de daune, fiind îndreptăţite legal să apeleze individual la serviciile experţilor independenţi sau ale unităţilor de specialitate pentru stabilirea pagubelor. În acest caz, la plata despăgubirii de asigurare, părțile vor ține cont de prevederile art. 22 alin. (1) și ale art. 28 alin. (2) și (3).

Instanța menționează în acest sens că, contrar prevederilor art. 23 alin. (13) din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 414 din 22.12.2006, reclamantul nu a informat compania ***** despre dezacordul în privinţa alegerii expertului independent sau a unităţii de specialitate ce trebuie să stabilească costul reparaţiei părţilor componente sau a pieselor avariate, costul lucrărilor de reparaţie, valoarea autovehiculului la momentul accidentului sau valoarea rămasă, precum și nici nu a menționat acest fapt în dosarul de daune.

Mai mult, potrivit procesului-verbal de constatare a daunelor din 05 ianuarie 2022, la pct. 5b) este indicat : „solicit plata despăgubirii de asigurare în baza evaluării de către expertul independent „Serversor Auto” SRL efectuat în baza prețurilor medii a unităților de specialitate auto, în temeiul art. 22 alin. (11) a legii 414-XVI din 22.12.2006”, cu includerea inscripției olografe „da” și semnătura reclamantului la pct. 6.4, prin care reclamantul a manifestat acordul cu rezultatul examinării și pagubele constatate (f.d.15-18).

Astfel, reclamantul a dat acordul privind expertul ales de către *****, fapt pentru care a semnat.

În corespundere cu art. 23 alin. (2) – (4) din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 414 din 22.12.2006, în cazul daunei parțiale, valoarea pagubei real suportate este egală cu costul reparaţiei părţilor componente sau a pieselor avariate ori cu costul de înlocuire a acestora, inclusiv cheltuielile pentru materiale, pentru lucrările de demontare şi montare aferente reparaţiilor şi înlocuirilor necesare. Prin părţi componente sau piese care trebuie înlocuite se înţeleg cele a căror reparaţie sau folosinţă nu mai este posibilă din punct de vedere tehnic din cauza gradului înalt de avariere ori cele a căror reparaţie este posibilă, dar costul ei, depăşeşte valoarea de nou a părţii componente sau a piesei respective. Costul reparaţiei autovehiculului se stabileşte pe baza documentelor eliberate de unitatea de specialitate acceptată de părţi.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) și (3) Cod de procedură civilă al RM, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a pricinii sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

În corespundere cu art.121 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

În temeiul art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multi aspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. (3) Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forţă

probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficientă pentru soluționarea pricinii.

Analizând probatoriul anexat la actele cauzei, cât și argumentele invocate de părți, instanța conchide faptul că, contrar normelor legale expuse supra, partea reclamantă, *****, nu a informat asigurătorul ***** despre faptul alegerii unui alt expert, sau faptul că au fost descoperite și alte pagube produse de accident care nu au putut fi constatate inițial, nu a solicitat încheierea unui proces-verbal suplimentar de constatare a pagubelor cauzate autovehiculului, precum și nici nu a invitat expertul/reprezentantul ***** pentru a participa la constatarea realizată de către SRL „Expertauto Plus".

În același timp, instanța reține și faptul că, reclamantul ***** nu a respectat condiția legală impusă prin art. 23 alin. (4) din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 414 din 22.12.2006, care prevede că, costul reparaţiei autovehiculului se stabileşte pe baza documentelor eliberate de unitatea de specialitate acceptată de părţi.

Or, contrar prevederilor art. 23 alin. (4) din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 414 din 22.12.2006, reclamantul ***** în mod unilateral a stabilit o altă unitate de specialitate, fără a coordona în prealabil acceptul asigurătorului ***** sau a solicita prezența reprezentantului la evaluare.

Având în vedere cele expuse, instanța respinge ca nefondate argumentele invocate de către partea reclamantă ***** privind cuantumul despăgubirii de asigurare, or, raportul întocmit de către SRL „Expertauto Plus" nu poate fi reținut în calitate de probă, fapt prevăzut expres la art. 23 alin. (12) din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 414 din 22.12.2006, care statuează că, actele de evaluare a despăgubirii de asigurare întocmite fără respectarea prevederilor prezentului articol nu pot servi drept temei pentru achitarea despăgubirii de asigurare.

Drept urmare, instanța de judecată consideră necesar de a admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de avocatul ***** în interesele lui ***** împotriva ***** și a dispune încasarea de la ***** în beneficiul lui ***** suma de 213202,72 lei cu titlu de despăgubire de asigurare, stabilită prin raportul întocmit de expertul acceptat de ambele părți - „Serversor Auto" SRL, iar în restul cerințelor a refuza, or, reclamantul a omis de a proba cu probe pertinente și admisibile (raport sau expertiză întocmit în corespundere cu legea) cauzarea unui prejudiciu mai mare, ca urmare a survenirii cazului asigurat.

În același timp, instanța va respinge cerințele formulate de reclamant către *****, dat fiind faptul că, nu s-a stabilit survenirea situațiilor reglementate de art. 33 alin. (1) din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 414 din 22.12.2006, când obligația de plată ar fi în sarcina B*****.

Conform art. 30 alin. (1) din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 414 din 22.12.2006, ***** (în continuare - Birou Naţional) este o asociaţie profesională, necomercială, constituită prin comunitate de interese, cu statut de persoană juridică, bazată pe principiul apartenenţei obligatorii a asigurătorilor de răspundere civilă auto în calitate de membru, care îndeplineşte prerogativele şi atribuţiile de Birou Naţional al Republicii Moldova în Consiliul Birourilor Sistemului Internaţional de Asigurare „Carte Verde".

Potrivit art. 20 alin. (5) din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 414 din 22.12.2006, drepturile persoanei păgubite

prin accident de autovehicul în care autorul şi/sau autovehiculul au rămas neidentificaţi sau persoana vinovată nu are o asigurare obligatorie de răspundere civilă auto valabilă se exercită faţă de *****, iar despăgubirile se achită în conformitate cu art. 14. În acest caz, drepturile şi obligaţiile privind dosarul de daune, constatarea pagubelor, stabilirea şi plata despăgubirilor, prevăzute de prezenta lege pentru asigurător, se vor atribui şi B*****.

Art. 33 alin. (1) din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 414 din 22.12.2006, prevede că, fondul de protecţie a victimelor străzii se instituie în vederea protejării persoanelor păgubite prin accidente produse de autovehicule ai căror proprietari sau utilizatori nu au respectat obligaţia de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto, de autovehicule neidentificate şi/sau obţinute pe cale ilicită.

A se menționa faptul că, prevederile legale citate supra, nu stabilesc în sarcina B*****, de a compensa orice prejudiciului cauzat terților persoane pentru deteriorarea bunurilor în cazul accidentelor rutiere.

Legislatorul a menționat expres faptul că, obligația B***** de a regulariza dosarele de daună și plată a despăgubirilor pentru compensarea prejudiciilor cauzate, ca urmare a deteriorării bunurilor în cadrul accidentelor rutiere, survine doar în cazurile expres prevăzute de lege, când sunt îndeplinite condițiile stabilite de legiuitor în acest sens.

În speță, nu a fost constatată întrunirea condițiilor legale pentru a pretinde de la ***** compensarea prejudiciul cauzat reclamantului, drept urmare a accidentului rutier din 13 decembrie 2021, plata despăgubirii fiind în sarcina *****.

Drept urmare, instanța respinge cererea de chemare în judecată depusă de avocatul ***** în interesele lui ***** în partea tuturor pretențiilor înaintate împotriva B*****, ca neîntemeiată.

Cu privire la cerințele înaintate de reclamant împotriva pârâtului *****, instanța de judecată ajunge la concluzia de a le respinge, or, după cum s-a constatat supra, răspunderea civilă a acestuia, este preluată contractual de un asigurător, și anume *****, care urmează să facă plata despăgubirii de asigurare.

Cu privire la solicitarea reclamantului de încasare a cheltuielilor de judecată, instanța de judecată reține următoarele.

Potrivit prevederilor art. 82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecată.

În conformitate cu art. 90 lit. i) din Codul de procedură civilă, din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte cheltuielile de asistenţă juridică.

Conform art. 94 Cod de Procedură Civilă al Republicii Moldova, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului - proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Având în vedere faptul că, cerințele reclamantului au fost admise parțial, instanța conchide cu privire la necesitatea admiterii și cerinței reclamantului de restituire din contul părții pârâte a cheltuielilor legate de achitarea taxei de stat, proporțional pretențiilor admise, în limita sumei de 6946,05 lei.

În acord cu dispoziţiile art. 96 alin. (1), (1^1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin. (1) se compensează părţii care a avut câştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

În conformitate cu art.1 al Legii cu privire la avocatură, profesia de avocat este exercitată de persoane calificate şi abilitate, conform legii, să pledeze şi să acţioneze în numele clienţilor lor, să practice dreptul, să apară în faţa unei instanţe judecătoreşti sau să consulte şi să reprezinte în materie juridică clienţii lor. Profesia de avocat este liberă şi independentă, cu organizare şi funcţionare autonomă, în condiţiile prezentei legi şi ale statutului profesiei de avocat. Activitatea avocatului nu este activitate de întreprinzător.

Conform art. art.60, 63 ale Legii cu privire la avocatură, avocatul acordă asistenţă juridică clientului în baza contractului de asistenţă juridică, încheiat în formă scrisă. Împuternicirile avocatului şi ale avocatului stagiar se confirmă prin mandat. Formularul mandatului este un document de strictă evidenţă. Conţinutul, forma şi modul de utilizare a mandatului se aprobă de către Guvern. Munca avocatului este remunerată din contul onorariilor primite de la persoanele fizice şi juridice. Mărimea onorariului se stabileşte prin acordul părţilor şi nu poate fi schimbată de autorităţile publice sau de instanţa de judecată. Cheltuielile suportate de client în legătură cu acordarea de către avocat a asistenţei juridice la apărarea drepturilor şi intereselor lui legitime în cauzele penale, civile şi administrative urmează a fi compensate integral şi proporţional cerinţelor admise (respinse) de partea adversă. Cheltuielile suportate în legătură cu acordarea de către avocat a asistenţei juridice în organele de urmărire penală şi instanţele de judecată în cauzele penale, civile şi administrative se încasează concomitent cu soluţionarea cauzei în fond, fără o procedură litigioasă prealabilă.

Astfel, instanţa de judecată reţine că avocatul reclamantului a participat în şedinţele de judecată în baza mandatului, reprezentând interesele reclamantului.

Reieşind din prevederile art. 90 lit. (i) CPC al RM, din cheltuieli de judecare a pricinii fac parte cheltuielile de asistenţă juridică.

Conform pct.16 al Recomandării privind cuantumul onorariilor avocaților și compensarea de către instanțele de judecată a cheltuielilor de asistență juridică, aprobată prin decizia nr.2 din 30 martie 2012 a Consiliului Uniunii Avocaților, pentru probarea cheltuielilor suportate și prin prisma practicii CEDO, se evidențiază necesitatea prezentării de către partea, care pretinde compensarea cheltuielilor, a dovezii achitării onorariilor avocaților, lista detaliată a actelor/acțiunilor efectuate de avocat și orarul timpului aferent acestora.

Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CtEDO, se evidențiază necesitatea prezentării, de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor, a următoarelor documente: a) dovada achitării onorariilor avocaților, copii de pe dispozițiile de plată prin virament sau bonurile de plată; b) copia de pe facturile de strictă evidentă, emisă pentru clienți-persoane juridice și în alte cazuri stabilite de legislație; c) listă detaliată a actelor/acțiunilor efectuate de avocat și a timpului aferent acestora (cu tariful și orarul).

La determinarea cuantumului compensației acordate, instanța de judecată, pentru a face o apreciere corectă, va mai ține cont și de complexitatea cauzei, noutatea și dificultatea problemelor juridice ridicate de speță.

Astfel, instanţa de judecată va admite în parte şi cerinţa reclamantului privind încasarea cheltuielilor suportate pentru asistenţa juridică acordată de către avocatul *****, în limita sumei de 4000 lei, considerând-o reală, rezonabilă, corespunzătoare prevederilor normei menționate, având în vedere complexitatea și caracterul acțiunii supusă judecății, durata examinării pricinii civile.

În astfel de circumstanţe, apreciind obiectiv probele administrate în ansamblu şi interconexiunea lor în conformitate cu prevederile art.130 Cod de procedură civilă, instanţa de judecată concluzionează că acţiunea depusă de avocatul ***** în interesele lui ***** împotriva

*****, *****cu privire la anularea deciziilor de refuz pentru achitarea despăgubirilor, încasarea despăgubirii de asigurare și a cheltuielilor de judecată, parțial, urmează a fi admisă parțial.

În conformitate cu art. art. 236, 238-241 Cod de procedură civilă al Republici Moldova, instanţa de judecată –

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se admite cererea de chemare în judecată depusă de avocatul ***** în interesele lui ***** împotriva *****, *****cu privire la anularea deciziilor de refuz pentru achitarea despăgubirilor, încasarea despăgubirii de asigurare și a cheltuielilor de judecată, parțial.

Se anulează decizia ***** nr. 255 din 21.01.2022 privind refuzul achitării despăgubirii de asigurare.

Se încasează de la ***** în beneficiul lui ***** suma de ***213202,72 (două sute treisprezece mii două sute doi,72) lei*** cu titlu de despăgubire de asigurare, suma de ***6946,05 (șase mii nouă sute patruzeci și șase,05) lei*** cu titlu de taxa de stat, suma de ***4000 (patru mii,00) lei*** cu titlu de cheltuieli de judecată suportate pentru asistență juridică.

În rest, cererea de chemare în judecată depusă de avocatul ***** în interesele lui ***** împotriva *****, în partea pretențiilor ce depășesc sumele admise, se respinge ca neîntemeiată.

Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de avocatul ***** în interesele lui ***** în partea tuturor pretențiilor înaintate împotriva B***** și lui *****, ca neîntemeiată.

Hotărârea cu drept de atac în ordine de apel în Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile, de la momentul pronunţării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Preşedintele şedinţei,
Judecător ***Olga Boțan***

copia corespunde originalului
judecătorul ***Olga Boțan***